

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. децембар 2012. године

Предмет бр. 191/09

Верица ТОМАНОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. децембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 12. априла 2009. године и уписана је 30. априла 2009. године.
2. Дана 23. децембра 2009. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Није добијен никакав одговор.
3. Дана 30. септембра 2011. године, Комисија је затражила додатне информације од Канцеларије за везу са судовима (КВС) при косовском Министарству правде. КВС је одговорио 30. новембра 2011. године.
4. Дана 7. новембра 2012. године, Комисија је затражила информације од Косовске агенције за имовину (КАИ). КАИ је одговорио 12. новембра 2012. године.

5. Дана 13. новембра 2012. године, Комисија је од жалиоца затражила и добила додатне информације.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац је бивша становница Косова са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
7. Жалилац наводи да је власница дела куће која се налази у Приштини. Жалилац је користила имовину до 17. јуна 1999. године када се, након отмице њеног супруга и смањене безбедности, преселила у ужу Србију.
8. Жалилац је накнадно обавештена да јој се у део куће који јој припада уселила друга особа. Након тог сазнања, жалилац је поднела захтев Комисији за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) Дирекције за стамбена и имовинска питања (ДСИП) за повраћај власништва над својим делом куће 21. децембра 2001. године.
9. Дана 30. априла 2005. године одобрен је жалиочев захтев за повраћај имовине. Према томе, станару је издат налог за исељење од стране ДСИП-а у коме се налаже да се исели из куће у року од 90 дана.
10. Пошто се станар није добровољно иселио из дела куће чија је власница жалилац, КАИ је, као наследник обавеза ДСИП-а, извршио исељење 25. августа 2005. године. Према наводима КАИ, 7. септембра 2005. су кључеви од куће уручени г. Живојину Јокановићу, овлашћеном заступнику жалиоца.
11. Жалилац је накнадно сазнала да је део куће који јој припада поново бесправно уселен.
12. Међутим, 13. новембра 2012. године је жалилац обавестила Комисију да је продала свој део куће незаконито уселеном станару отприлике априла/маја 2010. и да је тако проблем у вези са незаконитом узурпацијом имовине решен сам по себи.
13. Међутим, жалилац тврди да јој није исплаћена ниједна кирија у вези са незаконитим становањем у кући за период од јуна 1999. до отприлике априла/маја 2010. године.

III. ЖАЛБА

14. Према наводу жалиоца, немогућност ДСИП/КАИ да имплементира одлуку КСИЗ-а спречила ју је да у другом наврату поврати свој део куће, чиме је повређено њено право на неометано уживање имовине, дефинисано чланом 1 протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).
15. Жалилац такође тврди да јој није исплаћена ниједна кирија током периода док је њен део имовине био незаконито уселен, између јуна 1999. и априла/маја 2010. године. Она тврди да је тиме нарушено њено право на заштиту имовине из члана 1, протокола бр. 1 Европске конвенције о људским правима.

IV. ПРАВО

16. На основу најновијих информација добијених од жалиоца, Комисија схвата да је проблем незаконитог усељења у део куће који припада жалиоцу сада решен накнадном продајом њеног дела имовине.
17. У таквим околностима, и у складу са правилом 29 Пословника Комисије, прикладно је да се избрише овај део жалбе утолико што се он односи на незакониту узурпацију куће.
18. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
19. Жалилац се жали на повреду свог права на имовину што је резултат неплаћања кирије за део куће који јој припада, за период током кога је та кућа била незаконито усељена.
20. У том погледу, Комисија напомиње да није поднета никаква пријава, нити Дирекцији за стамбена и имовинска питања нити њеном наследнику КАИ, везано за управљање овом имовином.
21. Комисија такође има у виду да, и у случају да је пријава и била поднета КАИ, то ни у ком случају не гарантује реализацију било какве добити од имовине нити гарантује да ће се пронаћи станар који ће плаћати станарину за становање у тој имовини. Плаћање власнику може се извршити само ако станар плаћа станарину КАИ (видети ХРАП, *Трајковић*, бр. 35/08, одлука од 17. априла 2009, § 20).
22. Стога је Комисија мишљења да ова жалба мора да се одбаци јер је очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

- **ОДЛУЧУЈЕ ДА ИЗБРИШЕ ЕЛЕМЕНТ ЖАЛБЕ КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА НЕЗАКОНИТУ УЗУРПАЦИЈУ ИМОВИНЕ;**
- **ПРОГЛАШАВА НЕПРИХВАТЉИВИМ ОСТАТАК ЖАЛБЕ.**

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући